

๓

พัฒนา มั่นคง บันรากรฐานแห่งความยั่งยืน

ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า... จุดมุ่งหมายหลัก ในทุกการดำเนินธุรกิจ คือ “ผลกำไร” แต่ธุรกิจมิอาจเติบโต ก้าวหน้า หรือ สร้างผลกำไรในระยะยาวได้ บันรากรฐานที่ไม่เข้มแข็ง การดำเนินธุรกิจจึงต้องควบคู่ไปพร้อมกับการดูแลผู้เกี่ยวข้อง ดูแลสังคม และสิ่งแวดล้อมรอบข้าง ซึ่งเป็นรากรฐานที่สำคัญที่สุด ที่เอื้อประโยชน์ต่อทุกกลไกการพัฒนาทางธุรกิจ ให้เกิดความมั่นคง มั่นคง และเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

๑๖-๓๕

๔

สร้างคุณค่าพูน มูลค่าเพิ่ม เพื่อสังคม

บันเส้นทางแห่งการพัฒนาอย่างยั่งยืน เราไม่อาจแยกภารกิจแห่งการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อมออกจากกันได้โดยเด็ดขาด หรือเน้นหนักไปในทางใดทางหนึ่งได้ หากแต่ต้องขานานคุยกันไปอย่างมีคุณภาพ และไม่อาจตัดความสำเร็จเฉพาะที่ “มูลค่า” ของผลกำไร หากแต่ต้องสร้าง “คุณค่า” สังคมด้วย จึงจะถือเป็นความสำเร็จที่น่ายกย่องอย่างแท้จริง

๓๖-๖๓

๕

อนุรักษ์พسانพัฒนา บันวิถีแห่งดุลยภาพ

ท่ามกลางการไฟฟ้าของกระแสโลกาภิวัตน์ที่คุณเหมือนว่าจะหลอมรวมโลกทั้งใบได้ภายในไม่ถ้วนธรรมเดียว ทราบได้ที่เราเรียนรู้ที่จะรับมืออย่างสร้างสรรค์ พร้อมรู้รักษาภารกรฐานความเป็นมาไว้อย่างเข้มแข็ง ภายนอกหน้า ไม่ว่ากระแสโลกภิวัตน์จะพัดพาเราไปในทิศทางใด เรายังจะสามารถรักษาเอกลักษณ์แห่งความเป็นไทยไว้ได้อย่างมั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง

๖๔-๗๕

๖

เข้มแข็งมั่นคง เพราะพึงคนได

เพราะ “คน” คือ รากรฐานสำคัญของการพัฒนาในทุกมิติและทุกระดับ ไม่ว่าการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าในระดับประเทศ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน หรือแม้แต่การสร้างความมั่นคงในท้องถิ่น การช่วยเหลือประชาชนให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น พึ่งพาตนเองได้มากขึ้น มีความสุขในการดำรงชีวิตมากขึ้น จึงเป็นรากรฐานที่สำคัญที่สุดในการนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๗๖-๑๑๗

๗

ลงนาม ด้วยความร่วมใจ

การสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและประโยชน์สุขสังคมส่วนรวม มิใช่หน้าที่ของใครคนใดคนหนึ่ง หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถึงสังคมมีความสงบชับช่อนมากเพียงใด ก็ยังเป็นเรื่อง “ใหญ่” และ “ยาก” เกินกว่ากำลังความสามารถ ที่จะทำได้ลำพัง แต่หากทุกฝ่ายร่วมมือ ร่วมใจ ช่วยเหลือกัน ก็จะสามารถบรรลุเป้าหมายที่มี ความมั่นคงยั่งยืนได้ด้วย ความจริงใจ ความร่วมมือ เป็นสุข นาอยู่

๑๑๘-๑๓๑

บทส่งท้าย

มั่นพัฒนา สู่...การเป็น “องค์กรแห่งการเรียนรู้”
ประดิษฐ์การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑๓๒-๑๓๕